

Verwerende partij: Republiek Bulgarije (vertegenwoordigers: T. Ivanov, D. Drambozova en E. Petranova, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van de verwerende partij: Republiek Polen (vertegenwoordigers: B. Majczyna en M. Szpunar, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 7, lid 3, en 8, lid 1, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheidscertificering (PB L 75, blz. 29) — Heffingsregeling voor het gebruik van de spoorweginfrastructuur — Begrip „kosten die rechtstreeks uit de exploitatie van de treindienst voortvloeien” — Heffingen die hoger zijn dan de kosten die rechtstreeks uit de exploitatie van de treindienst voortvloeien — Toepassingsvoorwaarden van artikel 8, lid 1, van richtlijn 2001/14/EG

Dictum

- 1) De Republiek Bulgarije heeft niet voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 7, lid 3, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007, door toe te laten dat bij de berekening van de rechten die worden geheven voor alle minimumprestaties en voor de toegang via het spoor tot voorzieningen, kosten in aanmerking worden genomen, namelijk de bezoldiging van het personeel en de betaling van socialeverzekeringsbijdragen, die niet kunnen worden beschouwd als rechtstreeks voortvloeiend uit de exploitatie van de treindienst.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie, de Republiek Bulgarije en de Republiek Polen dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 174 van 16.6.2012.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 februari 2014 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italië) — Airport Shuttle Express scarl (C-162/12), Giovanni Panarisi (C-162/12), Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl (C-163/12), Gianpaolo Vivani (C-163/12)/Comune di Grottaferrata

(Gevoegde zaken C-162/12 en C-163/12) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Artikelen 49 VWEU, 101 VWEU en 102 VWEU — Verordening (EEG) nr. 2454/92 — Verordening (EG) nr. 12/98 — Verhuur van motorvoertuigen met chauffeur — Nationale en regionale regelingen — Vergunning verleend door gemeenten — Voorwaarden — Zuiver internerne situaties — Bevoegdheid van Hof — Ontvankelijkheid van vragen)

(2014/C 93/07)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in de hoofdgedingen

Verzoekende partijen: Airport Shuttle Express scarl (C-162/12), Giovanni Panarisi (C-162/12), Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl (C-163/12), Gianpaolo Vivani (C-163/12)

Verwerende partij: Comune di Grottaferrata

In tegenwoordigheid van: Federnoleggio

Voorwerp

Verzoeken om een prejudiciële beslissing — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Uitlegging van de artikelen 26, 49, 90 VWEU, van artikel 3 VEU in samenhang met artikel 4, lid 3, VEU en de artikelen 3, 4, 5 en 6 VWEU, 101 en 102 VWEU, alsook van verordening (EEG) nr. 2454/92 van de Raad van 23 juli 1992 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn (PB L 251, blz. 1) en van verordening (EG) nr. 12/98 van de Raad van 11 december 1997 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn (PB 1998, L 4, blz. 10) — Verhuur van voertuigen met chauffeur — Nationale regeling die het verrichten van die dienst afhankelijk stelt van een door de gemeenten afgegeven vergunning en van de houders van een dergelijke vergunning vereist dat de gebruikelijke standplaats van hun voertuigen gelegen is op het grondgebied van de vergunningverlenende gemeente en dat hun dienst op dat grondgebied begint en eindigt

Dictum

Het Hof van Justitie van de Europese Unie is niet bevoegd om de verzoeken om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italië) bij beslissingen van 19 oktober 2011 en 1 december 2011, in de gevoegde zaken C-162/12 en C-163/12 te beantwoorden voor zover deze betrekking hebben op de uitlegging van artikel 49 VWEU. Voor zover die verzoeken de uitlegging van andere bepalingen van Unierecht betreffen, zijn zij niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 165 van 9.6.2012.

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 23 januari 2014
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — DMC
Beteiligungsgesellschaft mbH/Finanzamt Hamburg-Mitte**

(Zaak C-164/12) (¹)

(Fiscale bepalingen — Vennootschapsbelasting — Overdracht van aandelen van personenvennootschap naar kapitaalvennootschap — Boekwaarde — Actuele waarde — Overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting — Onmiddellijke belasting van latente meerwaarden — Verschil in behandeling — Beperking van vrij verkeer van kapitaal — Behoud van verdeling van heffingsbevoegdheid tussen lidstaten — Evenredigheid)

(2014/C 93/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: DMC Beteiligungsgesellschaft mbH

Verwerende partij: Finanzamt Hamburg-Mitte

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Finanzgericht Hamburg — Uitlegging van artikel 43 EG (thans artikel 49 VWEU) — In een andere lidstaat gevestigde vennootschappen die mede-ondernemersaandelen in natura inbrengen in een binnenlandse kapitaalvennootschap in ruil voor deelbewijzen in deze vennootschap — Regeling volgens welke in een dergelijk geval het ingebrachte kapitaal aan de werkelijke waarde en niet aan boekwaarde in de balans van de kapitaalvennootschap moet worden opgevoerd en aldus wordt vooruitgelopen op de belastingheffing over niet gerealiseerde roerende waarden — Mogelijkheid om betrokken belasting in vijf jaarlijkse termijnen te betalen op voorwaarde dat zekerheid voor betaling is gesteld

Dictum

- 1) Artikel 63 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat de doelstelling die erin bestaat, de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten te vrijwaren, een rechtvaardiging kan zijn voor een regeling van een lidstaat, volgens welke de activa die een gewone commanditaire vennootschap inbrengt in een kapitaalvennootschap met zetel op het grondgebied van die lidstaat, tegen de actuele waarde moeten worden gewaardeerd, waardoor de op dat grondgebied aangegroeide latente meerwaarden op deze activa belastbaar worden voordat zij zich daadwerkelijk realiseren, wanneer deze lidstaat zich daadwerkelijk in de onmogelijkheid bevindt zijn heffingsbevoegdheid voor deze meerwaarden uit te oefenen op het tijdstip waarop zij zich daadwerkelijk realiseren, hetgeen de nationale rechter moet uitmaken.
- 2) Een regeling van een lidstaat die bepaalt dat de op zijn grondgebied aangegroeide meerwaarden onmiddellijk worden belast, gaat niet verder dan noodzakelijk is ter verwezenlijking van de doelstelling die erin bestaat, de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten te vrijwaren, voor zover de verplichting om een bankgarantie te stellen ingeval de belastingplichtige kiest voor uitstel van betaling, afhangt van het werkelijke risico van niet-invordering van de belasting.

(¹) PB C 217 van 21.7.2012.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 30 januari 2014
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
de Raad van State — België) — Aboubacar Diakite/
Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de
Staatlozen**

(Zaak C-285/12) (¹)

(Richtlijn 2004/83/EG — Minimumnormen voor erkenning als vluchteling of als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt — Persoon die voor subsidiaire-beschermingsstatus in aanmerking komt — Artikel 15, sub c — Ernstige en individuele bedreiging van leven of persoon van burger als gevolg van willekeurig geweld in kader van gewapend conflict — Begrip „binnenlands gewapend conflict” — Autonome uitlegging ten opzichte van internationaal humanitair recht — Beoordelingscriteria)

(2014/C 93/09)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Aboubacar Diakite